

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 4. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 192 (alm. del) efter ønske fra Ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 192:

Er det muligt at gøre et erstatningskrav gældende jf. erstatningsansvarsloven gældende over for en person, der, som i tilfældet med drabet på Huda Ali Ahmed og hendes søn, har slået børnenes forsørger ihjel, jf. erstatningsansvarslovens §§ 12-14? Vil et sådant erstatningsansvar kunne udmøntes ved at tilbageholde repatrieringsstøtten, så den i stedet kan udbetales til børnene?

Svar:

1. Generelt kan jeg oplyse, at et krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven er et civilretligt krav, der som det klare udgangspunkt vil være et anliggende mellem skadevolder og skadelidte.

Det indebærer bl.a., at den skadelidte, eller den som skadelidte har bemyndiget hertil, vil skulle rette kravet mod skadevolderen. Det vil f.eks. kunne ske ved anlægelse af et civilt søgsmål mod skadevolderen. For at kunne anlægge et civilt søgsmål er det en betingelse, at sagsøgeren har retlig interesse i sagen, jf. retsplejelovens § 255, stk. 1. Det indebærer bl.a., at sagsøgeren skal have en konkret interesse i sagen.

Hvis domstolene giver medhold i en påstand om erstatning, vil det påhvile skadevolderen at betale erstatningskravet til sagsøgeren. Hvis skadevolderen efterfølgende ikke betaler erstatningskravet, vil det være muligt for skadelidte at foretage inddrivelse af kravet via domstolene. Fuldbyrkelse af kravet sker ved fogedretten, der har mulighed for at foretage udlæg i skyldnerens aktiver til dækning af det skyldige beløb.

I tilfælde af, at et erstatningskrav udspringer af en straffelovsovertrædelse, vil skadelidte under visse omstændigheder kunne få udbetalt erstatningen fra staten via Erstatningsnævnet. Det er i sådanne tilfælde en forudsætning, at ansøger har bopæl i Danmark, har dansk indfødsret eller på gerningstidspunktet gjorde tjeneste

20. december 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 22760
Akt-id 1470819

for en udsendt dansk udenrigsrepræsentation. Muligheden for at få udbetalt erstatning fra staten tager navnlig sigte på tilfælde, hvor der er dansk jurisdiktion efter bl.a. straffelovens § 6, nr. 2 og 3. Herudover kan statens udbetaling af erstatning efter omstændighederne komme på tale i tilfælde, hvor en person med dansk indfødsret eller bopæl i Danmark forvolder skade på en anden person med dansk indfødsret eller bopæl i Danmark. I sådanne tilfælde ydes erstatning dog kun, når skaden opstår i et lukket dansk miljø, f.eks. i forbindelse med en skolerejse. Staten vil i så fald indtræde i skadelidtes krav mod skadevolderen.

2. Jeg har tidligere, herunder i min fortrolige besvarelse af 6. august 2020 af spørgsmål nr. 334 (UUI alm. del), i min besvarelse af 2. oktober 2020 af spørgsmål nr. 419 (UUI alm. del) og i min besvarelse af 20. oktober 2020 af samrådspørgsmål A (UUI alm. del), generelt redegjort for reglerne om bortfald af en opholdstilladelse og for muligheder for at hente udlændinge, der opholder sig i udlandet, tilbage til Danmark.

Sammenfattende gælder det bl.a., at en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens regler som udgangspunkt bortfalder automatisk, hvis en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig uden for landet i en periode af en nærmere bestemt varighed. Indrejser den pågældende på ny, eller ytres der over for de danske myndigheder et ønske om, at den oprindelige opholdstilladelse bevares, træffer udlændingemyndighederne på baggrund af sagens samlede omstændigheder en konkret afgørelse om, hvorvidt der skal gives dispensation fra bortfald. Der eksisterer ikke noget retligt grundlag for, at danske myndigheder egenhændigt kan beslutte, at udlændinge, der opholder sig i udlandet, skal til Danmark, herunder i de situationer, hvor de pågældende tidligere har opholdt sig i Danmark.

Vurderingen af, om en person har bopæl her i landet og dermed af den grund omfattes af den personkreds, der efter omstændighederne kan opnå erstatning fra staten via Erstatningsnævnet, når et erstatningskrav udspringer af en straffelovsovertrædelse, vil afhænge af omstændighederne i den enkelte sag, men forudsætter i alle tilfælde, at der indgives en ansøgning herom.

I øvrigt kan jeg ikke som minister gå nærmere ind i behandlingen af spørgsmålet om, hvorvidt de børn, som spørgsmålet refererer til, måtte have bopæl her i landet, eller hvorvidt betingelserne i øvrigt for at opnå erstatning fra staten i det konkrete tilfælde måtte være opfyldt.

Men som jeg også tidligere har givet udtryk for, er jeg uhyre optaget af, at vi så at sige vender hver en sten i forhold til muligheden for at forhindre udbetaling af yderligere støtte i forbindelse med repatriering i tilfælde, der svarer til den konkrete sag, som spørgeren henviser til i spørgsmålet.

Jeg har derfor også helt fra begyndelsen bedt om, at det nøje overvejes, om der vil kunne peges på andre løsningsmuligheder. Som det vist står klart for de fleste, må jeg dog samtidig ærligt sige, at det ser vanskeligt ud, sådan som situationen er på nuværende tidspunkt.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at jeg er utroligt ærgerlig over, at man ikke havde forudset et sådant scenarie og fået lukket hullet i lovgivningen noget tidligere. Men jeg er trods alt glad for, at det med regeringens lovforslag nr. L 124 om ændring af repatrieringsloven (Bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering og reintegrationsbistand i tilfælde af alvorlig kriminalitet m.v. begået efter repatriering m.v.), fremsat den 15. december 2020, ser ud til at blive lavet om fremadrettet.

Mattias Tesfaye

/

Jesper Gori